

महामाया (wie eben) f. die grosse Täuschung, die göttliche Macht der Täuschung, die die Welt als wirklich bestehend erscheinen lässt und sie also gewissermaassen schafft, Verz. d. Oxf. H. 80, a, 29. 33. 81, a, 23. fgg. Mārk. P. 81, 40. fgg. mit der Durgā identificirt 58. °धर Beiw. Viṣṇu's MBh. 12, 12864.

महामायाशम्बर (म° + श°) n. oder °तल्ल n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 108, b, 29. 109, a, 17.

महामायूरी (म° + मा°) f. N. pr. einer der fünf Schutzgöttinnen (महारत्ना) bei den Buddhisten: °स्तोत्र Stotra-Sammlung No. 125. °साधन Sādhana. 119. — Vgl. महामयूरी.

महामारकत (म° + मा°) adj. f. श्री reichlich mit Smaragden verziert Brāh. P. 3, 33, 17. 4, 9, 62 (°मरकत BURN.). 7, 4, 9.

महामारी (म° + मा°) f. Bein. der Durgā ÇANDAR. bei Wils. Mārk. P. 92, 7.

महामार्ग (म° + मार्ग) m. eine grosse Strasse, Hauptstrasse Kām. Nitis. 16, 4. Brāh. P. 1, 11, 15. — Vgl. महापथ.

महामाल (म° + माला) adj. einen grossen Kranz tragend: Çiva MBh. 13, 1240.

महामालिका (म° + मा°) f. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XIII, 2). Ind. St. 2, 397. 417. 423.

महामाष (म° + माष) m. eine grosse Bohnenart (vgl. राजमाष) ÇANDAR. im ÇKDr. Suçr. 1, 80, 12.

महामादेश्वर (म° + म°) m. ein grosser Verehrer Maheçvara's (Çiva's) RĀG. 2, 133.

महामीन (म° + मीन) m. ein best. Fisch Suçr. 1, 206, 18.

1. महामुख (म° + मुख) n. 1) ein grosser Mund VARĀH. Bh. S. 68, 54. — 2) eine grosse Mündung: महानदी द्वारवती पञ्चाशद्विर्भक्तमुखैः । प्रविष्टा HARIV. 8938.

2. महामुख (wie eben) 1) adj. a) proparox. einen grossen Mund habend, grossmäulig P. 6, 2, 168. Çiva MBh. 13, 1202. — b) (f. ई) eine grosse Mündung habend KĀT. Çr. 16, 7, s. 18, 3, 5. — 2) m. a) Krokodil H. 1349. — b) N. pr. eines Mannes MBh. 3, 15731.

महामुचिलिन्द (म° + मु°) eine best. Pflanze VJUTP. 142.

महामुचिलिन्दपर्वत (म° + मु°) m. N. pr. eines fabelhaften Gebirges Lot. de la b. l. 148.

महामुण्डनिका f. = महामुण्डी RĀG. im ÇKDr. u. महाश्रावणिका.

महामुण्डी (म° + मु°) f. eine best. Pflanze, = महाश्रावणिका RĀG. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

महामुद्रा (म° + मु°) f. 1) eine best. Stellung der Hände oder Füsse (beim Joga) Verz. d. Oxf. H. 235, a, 21. 236, b, 20. — 2) eine best. hohe Zahl VJUTP. 185. Mēl. asiat. 4, 632.

महामुनि (म° + मु°) 1) m. ein grosser Muni MBh. 3, 6081. 7036. 7, 9445. R. 1, 4, 19. 51, 19. 59, 22. Brāh. P. 1, 1, 2. Agastja H. an. 4, 185. fg. MED. n. 200. ÇANDAR. im ÇKDr. R. 3, 49, 50. Kṛpā, Kāla Aśāja im ÇKDr. Insbes. Bein. eines Buddha TRIK. 1, 1, 8. ÇANDAR. eines Ġina: °स्वा-ध्याय Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 282. — 2) Koriander, m. die Pflanze H. an. RĀG. im ÇKDr. n. der Same MED. ĠATĀDH. im

ÇKDr. — 3) n. Heilkrant, Arzenei ÇANDAR. im ÇKDr.

महामूढ (म° + मूढ) adj. sehr dumm, ein Einfaltspinsel KATHĀS. 61. 18. PĀNĀR. 1, 2, 69. PĀNĀT. 38, 12.

महामूर्ख (म° + मूर्ख) m. ein grosser Thor PĀNĀR. 2, 3, 13.

महामूर्ति (म° + मू°) adj. eine grosse Gestalt habend: Viṣṇu MBh. 12, 12864.

महामूर्धन् (म° + मू°) adj. grossköpfig: Çiva MBh. 13, 1199.

महामूल (म° + मूल) 1) ein grosser d. i. ausgewachsener Rettig (Gegens. बालमूल) VJUTP. 135. — 2) m. eine Art Zwiebel (राजपलापुड) RĀG. im ÇKDr.

महामूल्य (म° + मू°) 1) adj. kostbar, werthvoll TRIK. 3, 3, 73. H. an. 3, 137. 4, 185. 228. MED. gh. 10. n. 198. j. 125. — 2) Rubin, m. MED. j. 125. ÇANDĀRTHAK. bei Wils. n. H. an. 4, 228. fg.

महामूषक (म° + मू°) m. eine Rattenart RĀG. im ÇKDr. u. भित्ति-पातन; °मूषिक in der alphabetischen Ordnung.

महामृग (म° + मृग) m. 1) Grosswild, z. B. वराह, मरुष, गवय VĀGH. 1, 6, 52. 63. — 2) Elephant TRIK. 2, 8, 33. H. 1217. HĀ. 14. — 3) ein fabelhaftes Thier mit acht Beinen (s. शर्म) RĀG. im ÇKDr.

महामृत्यु (म° + मृ°) m. 1) Haupttod Schol. zu KĀT. Çr. 113, 1. — 2) m. Bein. Çiva's ÇANDĀRTHAK. bei WILSON.

महामृत्युञ्जय (म° + मृ°) m. und °मल्ल Bez. eines best. an Çiva gerichteten Spruches Verz. d. Oxf. H. 100, a, 7 (°जय gedr.). Verz. d. B. H. No. 1286.

महामृध (म° + मृध) eine grosse Schlacht MBh. 4, 1049. R. 2, 61, 20.

महामेघ (म° + मेघ) m. 1) eine grosse oder dicke Wolke MBh. 3, 1718. 12, 4282. R. 3, 29, 1. °स्वन adj. INDR. 1, 5. °निवासिन् (Çiva) MBh. 13, 1195. — 2) Bein. Çiva's ÇKDr. nach dem MBh. — 3) N. pr. eines Mannes MBh. 7, 1899. मेघवेग ed. Bomb.

महामेद m. eine best. Heilpflanze, = पुराद्व (m.) RATNAM. im ÇKDr.; पुराद्व f. = महामेदा ÇKDr. nach ders. Aut. unter पुराद्व. Die richtige Form ist wohl महामेदा RĀG. im ÇKDr. Suçr. 1, 140, s. 2, 220, 14.

महामेध (म° + मेध) m. ein grosses Opfer: सप्त मुख्यान्महामेधानात्-रथमनु प्रति MBh. 3, 11827. = अश्वमेध NILAK.

महामेधा (म° + मे°) f. die grosse Intelligenz, Beiw. der Durgā Mārk. P. 81, 58.

महामेरु (म° + मेरु) m. der grosse Meru TAITT. Ār. 1, 7, 1. 8. Ind. St. 3, 123.

महामैत्र (म° + मैत्र) m. ein Buddha H. 235.

महामित्र (म° + मै°) f. grosse Zuneigung, grosses Mitleid VJUTP. 26.

महामैत्रीसमाधि (म° + स°) m. Bez. einer best. Andacht bei den Buddhisten HIQUEN-TSANG 1, 487.

महामोह (म° + मोह) m. grosse Geistesverwirrung, — Verblendung des Geistes: °प्रलुप्तस्मृति Spr. 3719. 3179. दशविध TATTVA. 34. SĀK-KEJAK. 48. सप्तर्षये ऽन्धतामिममय तामिममादिकृत् महामोहं च मोहं च तमश्चाज्ञानवृत्तयः ॥ Brāh. P. 3, 12, 2. VP. 34. Mārk. P. 47, 15. °मोहा (wohl nicht adj.; vgl. महामेधा, महाविद्या, महास्मृति) f. Beiw. der Durgā 81, 58.

महामोहन (म° + मो°) adj. in hohem Grade verwirrend: इन्द्रियाणाम्